Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1934 BROJ 10

IZDAJE HRVATSKO KNJIŽEVNO DRUŠTVO SV. JERONIMA

Crkvena godina

LISTOPAD 1934.

Cijeli mjesec listopad posvećen je štovanju Blaž. Djevice Marije, Kraljice svete Krunice. Vjernicima se toplo preporuča moljenje svete Krunice dnevno u crkvi. Tkogod izmoli trećinu Krunice u crkvi, u kojoj se nalazi presv. Otajstvo, može dobiti potpuno oproštenje. Sv. Sakramente mora primiti unutar 14 dana. Uz to može dobiti i sva ona oproštenja, koja su vezana uz njegovu krunicu. Sva se ova oproštenja mogu namijeniti dušama u čistilištu.

1. P. Remigije, biskup.

2. U. Sv. Anđeli Čuvari. Gospodin Bog je u svojoj velikoj dobroti dao svakom čovjeku Anđela Čuvara, da se taj brine za vremenite i vječne potrebe svoga štićenika. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

3. S. Terezija od Djeteta Isusa. Velika je ova djevica, čudotvorka proglašena kod nas zaštitnicom svećeničkog podmlatka i katoličkog dnevnika. Utjecimo se njoj vrućim molitvama u ove dvije uzvišene nakane. Treba nam mnogo svećenika po Srcu Božjem. Manjak svećenika se još neprestano osjeća. — Katolički dnevnik u narodu je divan propovjednik Božjih istina. Jedini naš hrvatski katolički dnevnik je „Hrvatska Straža". Naši biskupi su više puta preporučili taj dnevnik. U najnovije vrijeme dao se na njegovo širenje svim žarom preuzv. Nadbiskup-Koadjutor zagrebački. Poduprimo njegovo uzvišeno nastojanje i molitvom i radom. Tražimo pretplatnike za „Hrvatsku Stražu"! — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti vjernici, koji obave kakvu pobožnost u čast sv. Josipu.

4. Č. Franjo Asiški, osnivač franjevačkih redova. Veliki je svetac i u naše krajeve hrvatske poslao svoje sinove, franjevce, koji su tijekom stoljeća stekli neprocjenjivih zasluga za nas. — Potpuno oproštenje (i opće odrešenje) mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje i Bratovštine presv. Sakramenta. — U franjevačkim crkvama mogu svi vjernici uz obične uvjete dobiti potpuno oproštenje, koliko god puta posjete crkvu i mole na nakanu svetog Oca 5 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu.

5. P. Placid, mučenik. Prvi petak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Srca, presv. Sakramenta i Apostolstva molitve, jednako uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti presv. Srca spram nas.

6. S. Bruno, ispovjednik, osnivač Kartuzijanaca. — Potpuno oproštenje mogu dobiti vjernici, koji, uz obične uvjete, obave kakvu pobožnost na čast Bezgrješnoj, da Joj zadovolje za uvrede.

7. **N.** 20. **po Duhovima.** Kraljica presv. Krunice. — Oproštenja kao i na prvi petak, osim toga mogu dobiti potpuno oproštenje članovi Bratovštine svete Krunice.

8. P. Demetrije, mučenik solunski. Brigita, udova.

9. U. Dionizije Areopagita, veliki atenski učenjak, kasnije biskup, mučen zajedno sa svećenikom Eleuterijem i đakonom Rustikom.

10. S. Franjo Borgija, potkralj Gandije, kasnije isusovac.

11. Č. Blagdan Materinstva Bl. Djevice Marije. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

12. P. Maksimilijan. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

13. S. Eduard, kralj.

14. **N.** 21. **po Duhovima.** Kalikst**o**, papa.

15. P. Terezija Avilska, djevica, obnoviteljica karmelskoga reda i duhovna spisateljica. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine karmelskog škapulara i, uz obične uvjete članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

16. U. Gal, opat, Hedviga, ud.

17. S. Margarita Marija Alakok, djevica, svetica, kojoj je sam Božanski Spasitelj otkrio svoje Srce i odredio joj, da propovijeda o toj divnoj pobožnosti k presv. Srcu.

18. Č. Luka, evanđelista, prije liječnik u Antiohiji.

19. P. Petar Alkantarski, ispovjednik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

20. S. Ivan Kentski, ispovjednik, profesor u Krakovu u Poljskoj.

21. **N.** 22. **po Duhovima.** Uršula, djevica, mučenica.

22. P. Kordula.

23. U. Ignacije, biskup.

24. S. Rafael, arkanđeo. — Preporuča se Društvo sv. Rafaela, Zagreb, Kaptol br. 9.

25. Č. Krizant i Darija, mučenici.

26. P. Evarist, mučenik.

27. S. Sabina, mučenica.

28. **N. Blagdan Krista Kralja.** Blagdan je za cijelu Crkvu uveo sveti Otac Pijo XI., da se cijeli svijet posveti Kristu Kralju, svome vrhovnome Vladaru, i da se moli, neka bi zavladao mir Kristov u Kraljevstvu Kristovomu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti svi vjernici, koji barem tri puta u tjednu zajednički mole svetu Krunicu Gospinu.

Šimun i Tadija, apostoli. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako se mole za raširenje svete vjere.

29. P. Narcis i Zenobije.

30. U. Marcel, mučenik.

31. S. Volfgang, biskup. — Post i nemrs u čast Svima Svetima. **Dr D. H.**

ZAHVALE I DAROVI ZA „NAŠU GOSPU LURDSKU".

Zahvaljujući Majci Božjoj Lurdskoj za ozdravljenje svoga supruga šaljem u zahvalu 50 Din za širenje Njezina glasnika.

F. Vidović.

U zahvalu za uslišanu molbu i povrat zdravlja šaljem za „Našu Gospu Lurdsku" 50 Din.

M. Stegnišek.

Zahvaljuju i šalju darove: A. Doljanski i N. N. iz Zagreba po 20 Din. I. Jozić iz V. Kikinde 10 Din. — Po 5 Din: S. Sivoš iz P. i K. Krpan iz V.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Šušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 10.

GRAD SVETE KRUNICE

— Hoćete li ove godine u Lurd? — pitali su sa svih strana.

— Hoćemo, pa makar nas pet bude samo pet — odgovarali smo.

I došli smo u Lurd. I ove godine naše malo hodočašće, 40 osoba, donijelo je našoj dragoj Gospi Lurdskoj pozdrave, molitve i preporuke iz naše domovine. Nijesu nas postidjeli ni strani narodi ni u čem. I njih je bilo nešto manje, nego li prošlih godina. Onda nije čudo, što smo i mi došli u nešto manjem broju. Ali smo ipak došli Gospi u Lurd.

Zanimljiv je taj Lurd. Njegova je napadna oznaka, da odmah od kolodvora počinju trgovine sa krunicama. I kudgod se okreneš i kamo pođeš, svagdje stoji na prodaju mnoštvo krunica. Puni dućani tih predmeta. A nije ni čudo. Sve što se dogodilo u Lurdu, dogodilo se u znaku sv. krunice. Ta eto i Gospa se ukazala s krunicom u ruci. I mala Bernardica je imala uza se jedino oružje, a to je bila krunica. I ona je znala od svega kršćanskoga nauka i molitava samo ono, što je uključeno u sv. krunici.

I Gospa ju je pozvala, čim joj se ukazala, da moli s Njome sv. krunicu. Zaista ta sv. krunica mora biti jedna osobita molitva i jedno osobito sredstvo, koje je Gospa sama dala u ruke ljudskome rodu, da se njim služi.

I kad dođeš u Lurd, vidiš, kako sa svih strana dolaze: muževi i žene, djevojke i mladići, djeca i starci; dolaze s krunicama u ruci. Na svakome se mjestu moli privatno i javno, zajednički i pojedince sv. krunica. Lurd je doista grad sv. krunice.

Pita se, zašto je dragi Bog putem svete Gospe ljudima napose dao baš ovaj način molitve? Razlog je tomu jednostavan, jer baš ovaj način molitve spaja u sebi i mislenu i usmenu molitvu. On sadržava u sebi cijelu povijest života Isusova, povijest našega otkupljenja. Osim toga on imade u sebi sve ono, što se za dobru i uspješnu molitvu traži. To jest, to je takav način moljenja, koji budi u nama i sabranost i poniznost i pouzdanje i ustrajnost u molitvi.

Krunica je molitva sabrana.

— Zar ne dosadi i ne rastresuje čovjeka, ako uvijek isto govori i moli, kako je to u krunici? — pitao bi netko.

— Ne, nije to tako. Svaka desetica krunice imade doduše istu molitvu t. j. deset puta Zdravo Marijo. Ali i svaka desetica imade uključen i jedan događaj iz života našega Gospodina Isusa Krista. Radosna krunica govori o djetinjstvu i mladosti Isusovoj. Žalosna pripovijeda muku Isusovu. Slavna opisuje Njegovu pobjedu, uskrsnuće i uzašašće na nebo. I kad molimo koju deseticu gledamo u duhu jedan događaj iz života Isusova, gledamo osobe, koje sudjeluju kod toga i što se s njima događa, i tako svoju maštu pribijemo uz ove svete događaje, a molitva postaje zanimljiva, sabrana i ugodna. Mi ustajemo poslije molitve okrijepljeni i utješeni.

Krunica je molitva ponizna.

— Zar ne ponizuje odviše jednoga pametnoga i naobraženoga čovjeka, da drži krunicu u

SV. BERNARDICA S KRUNICOM PRED GOSPOM

ruci? Donedavna su krunicu molili samo ljudi neuki, koji nijesu znali čitati ni pisati.

— Nije to baš tako. I pametan i školovan čovjek treba da uzme u ruke krunicu. Krunica je jedna velika i neustrašiva vjeroispovijest naše svete vjere. Svaki, koji je uzme u ruke i moli, priznaje svoju poniznost i nemoć pred Bogom. Bez Boga ništa ne možemo. Otajstva svete krunice nas uče mnogo. Ona nas uče, da je sam Sin Božji morao sići s neba na zemlju, da nas izvede iz tame. On je morao trpjeti i umrijeti, da nas otkupi i pribavi milosti

za spasenje potrebne. On je uskrsnuo, da nam dokaže, da i nas čeka uskrsnuće od mrtvih i život vječni. Budimo dakle ponizni, jer bez Njega ništa ne znamo i ne možemo, kad se radi o onome, što je svrha našega života. To javno priznajemo i ispovijedamo, kad molimo krunicu.

Krunica je molitva pouzdana.

Što budi u nama pouzdanje u Boga, kad molimo krunicu?

— Najprije u početku ispovijedamo svoju vjeru, kad molimo Vjerovanje apostolsko. A Bogu je milo priznavanje istina naše sv. vjere. Zatim molimo Očenaš, koji je sam Spasitelj učio moliti. U njemu je sve ono, što treba da molimo i kako treba da molimo. Sve molimo onako, kako naš Spasitelj hoće. Kako nam dakle Spasitelj ne će dati, što Ga molimo na ovaj način, koji je On sam naredio?

Onda molimo Zdrave Marije. Prvi dio je te molitve sam anđeo donio s neba, kad je došao da Mariji navijesti, da će postati majkom Sina Božjega. A drugi dio je nadahnut od Boga svetoj Elizabeti i svetoj Crkvi Isusovoj. Tom molitvom slavimo Mariju, koju je sam Bog postavio našom suspasiteljicom i Isus dao nama za majku pod Križem na Kalvariji.

Svaku deseticu svršavamo sa Slava Ocu, gdje slavimo presveto Trojstvo.

Možemo li zamisliti molitvu, koja bi bila jača, da njom nešto izmolimo kod Boga?

Krunica je molitva ustrajna.

— Dugačka je to molitva i predugačka, — reći će možda netko. Tako se to čini onomu, koji nije pokušao moliti krunicu onako, kako smo kazali. Jest, dugačka je onomu, koji nije pokušao da sebi u duhu predstavi onaj događaj iz života Isusova, o kom se govori, tko si nije pokušao predstaviti osobe, o kojima govori ono otajstvo, na koga se vežu Zdrave Marije. Tko je to pokušao i u to se zamislio, tomu su misli i osjećaji toliko uronili u Božje stvari, da mu je i pedeset Zdravo Marijo prekratkih. On se opet vraća na molitvu svete krunice. Ona mu postaje dnevnom duševnom hranom i utjehom u tegobama svakidašnjega života.

I doista, je dakle krunica najljepša molitva. Ona je časoslov naših svjetovnjaka. Ona je molitva, koju je sama Gospa dala. Zato je mole i svećenici i redovnici i svjetovnjaci. U Lurdu je svi nose javno i otvoreno. Mole javno i privatno. I koji je prije nijesu imali, kad su išli u Lurd, s njom se vraćaju kući iz Lurda. Lurd je najjači poticaj za ovu divnu molitvu. Ali je Lurd ujedno i jedno najjače svjedočanstvo, što može kod Boga i Gospe molitva svete krunice. Zato i tamo stoje Gospa i Bernardica s krunicom u ruci i zovu sve, da prihvate najoduševljenije ovo toliko uspješno Božje molitveno sredstvo i njim se služe svaki dan i u svim potrebama. **Dr P. Lončar.**

SLATKO SJEĆANJE NA LURD

Znaš, mili čitaoče, drugačije ne može ni biti, nego da iz Lurda doneseš slatko sjećanje, milo sjećanje. Ako si bio, to si i iskusio, a ako nisi bio, molim te pođi sa slijedećim hodočašćem, da se o tom uvjeriš.

Doći iz Lurda, znači doći obogaćen, premda si puno novaca potrošio. Doći iz Lurda, znači doći odmorene duše, premda se tijelo umorilo nešto od puta. Da, doći iz Lurda, znači doći sretan, pa ako možda inače i puno patiš.

Čuo si već i čitao po novinama, kako se i o praznicima održaju razne vrsti tečajeva kao: iz pisanja, gospodarstva, jezični tečajevi itd. No velim ti, da lurdski tečaj, koji obaviš na hodočašću u Lurd, donosi daleko više koristi, nego ikoji drugi. A zašto, odmah ću ti reći. Svi oni tečajevi osposobljuju neke sposobnosti tvoje duše. Lurdski pak tečaj osposobljuje cijelu tvoju dušu, cijeloga tebe. Lurd je tečaj junačkoga trpljenja, duboke pobožnosti i velikoga pouzdanja. Tamo vidiš ogromnu hrpu boli sabranih u bolesničkim kolicima. Vidiš te patnike, kako su strpljivi. Vidiš silnu vjeru njihovu i još silnije pouzdanje u Boga. Da, tu vidiš istom kako tvoja bol nije velika. Tu učiš biti sretan, što patiš. Tu učiš ljubiti i grliti križ, koji je upravo tebi Bog namijenio.

Jer tvoj je križ tvoj ključ za nebo. To uči Lurd.

O, mili grade Gospe Lurdske, koji kriješ tolike ljepote, kako očaravaš bijedna ljudska srca! Imaš tolike ljepote, koje je uskrisila sveta Bezgrješna Djevica po skromnoj djevojčici, svetoj Bernardici podno sretnih Pireneja. Kako privlačiš cijeli svijet! Kako obilno nadariš svakoga, tko onamo dođe!

I da nema drugih čudesnih događaja, već samo ovo, da je Gospa iz neugledna, nepoznata seoca stvorila ovako lijepi sveti grad — sada svjetskoga glasa, bilo bi veliko čudo, dostatno, da se divimo veličini Božje promisli.

Ove godine bilo je trinaesto hodočašće u Lurd. Pa i ono je prošlo sretno Bogu hvala i našoj dragoj Gospi Lurdskoj.

Kad je krenuo sa stanice željezni orijaš sa četrdeset hodočasnika prema željenom gradu Lurdu, Gospa je bdila nad njima. Ona nas je čuvala u dalekim krajevima od velikih neprilika i neugodnosti.

Mnogo voljeni od svih, naš požrtvovni vođa lurdske čete često puta bi rekao hodočasnicima: „Gospa nas zove, Ona ne će dati da se nama što zlo dogodi, Ona nas vodi i čuva!" A svaki dan bi obišao sva odjeljenja željeznice i pitao prijaznom prijetnjom: „A krunica? — jesmo li već izmolili krunicu danas?" Znao je On, da ćemo sa Gospinom krunicom sretno doći u Lurd. I bilo je tako. Drugi jedan vlak, koji je za nama išao 2 sata kasnije, imao je teški sudar i stradalo je mnogo ljudskih života. Ta je vijest na nas silno djelovala. Tamo se, zacijelo nije molila krunica.

Iz duše smo zahvalni Gospi Lurdskoj, koja nas je čuvala na tome dalekom putu i sretno nas dovela našim domovima sa najljepšim uspomenama.

O, mila naša Gospo Lurdska, čuvaj nas i brani od svakoga zla kroz cijeli naš život!

ŽENIDBENO CVIJEĆE

U Lurdu se za vrijeme hodočašća vide vrlo često mnogi mladenci. Većina ih je iz samoga Lurda. Ovi nemaju vremena da se dugo goste, jer su zaposleni oko brojnih hodočasnika. Ali dolaze često i stranci iz daljine, da se vjenčaju u tamošnjoj župnoj crkvi, a zatim idu neposredno pred spilju, da ondje dobiju novi i posebni blagoslov. Ovi dakle započnu svoje bračno putovanje prije vjenčanja. Ovakvi su vrlo brojni, ali su još brojniji njihovi pratioci. Tako ovi mladenci, bilo lurdski bilo strani stavljaju svoj novi život pod zaštitu Bezgrješne Djevice. Oni idu na čelu svatova, ljube blagoslovljenu pećinu, a mladenke stavljaju svoje kite cvijeća pred noge svoje nebeske majke.

Ovaj krasan običaj vrlo je dirljiv, i baš za to se ne smije izroditi u pustu formalnost. Ovi naime, koji dolaze u Lurd na vjenčanje, sigurno **su** pravi kršćani, koji su duboko uvjereni, da **će** im trebati pomoći i blagoslova nebeske Majke u tijeku njihovog novog života, koji je njima još nepoznat. Sve je veselo, budućnost im se prikazuje smijući se, bez muke i poteškoće. Zaista, život se nije nikada prikazivao tako zanimljivim, kao danas. Čudnovata iznašašća našega doba daju nadahnućima ljudskim sve lakoće ostvarivanja.

Život poljepšavaju i zamašni događaji.

Najrazličitija prevozna sredstva i to najbrža počevši od bicikla do aeroplana, prevaljuju velike putove i daju uvid u sve prirodne i umjetničke ljepote. Kazališta, kina i različite sportske igre ne daju danas vremena za nezadovoljstvo. Plin, elektrika i centralno grijanje griju stanovnicima prostrane kuće, nanovo pozlaćene, sjajno rasvijetljene, sa namještajem kakova ni bogati Rimljanin Lukul nije pozvavao. Težak napor i muka je uklonjena time, što se iskorišćuju umjetna i savršenija sredstva. Ukratko, i u kućama je kao i vani. Sve se veseli i zabavlja. Čovjek bi već mogao povjerovati, da su se ostvarile sanjarije starih i modernih sanjara, koji kažu, da se povratio raj na zemlji i da je nastalo zlatno doba.

Ovo cvijeće što ga mladenka stavlja pred kip Djevičin, cvijeće puno mirisa, znak je ovoga zamamnoga svijeta. Ali ako se vratimo za nekoliko dana, ovo tako ljupko cvijeće uvenulo je. Njegov je miris ishlapio, i sada ga sluga uzima i odnese ga u rijeku Gavu. To je znak prolaznosti zemaljskih dobara na zemlji. Vidio sam pred spiljom nekoga, još mladog čovjeka, sa četvero ili petero djece. Djevojčice su plave i kovrčaste kose, a dječaci živahni, ali su svi obavijeni tugom. Ah, krasne li ove malene obitelji. Ali nekoga među njima nema. Smrt je pokosila mladi život njihove majke. Otac je zaplakan, ali ohrabreno traži snage i utjehe od svoje nebeske Majke, a i mala siročad pruža svoje ruke prema Njoj.

S druge strane evo neke mlade i tužne gospođe, gdje plače i moli pred rešetkom spilje. I ona je bila jednog dana sretna. Ljubila je svoga muža, a i on je nju volio. Nadođe veliki svjetski rat i razbije jednim mahom ovu tako slatku vezu i rani za uvijek njezino plemenito srce.

Nedavno je spilja bila svjedokom vrlo dirljivoga prizora. Neka mlada gospođa, vrlo vrijedna, klečala je pred rešetkom spilje jako žalosna, i molila se ponizno, gledajući u kip Djevičin. Nije ni opazila, da uz nju kleči neka druga gospođa u istom položaju. I ova je duboko uronjena u bol i u dubokoj se skrušenosti kaje za svoje grijehe. I gle, u ovom velikom ganuću ova se podigne i baci se pred noge one prve gospođe, izvine se pred njom i zakune joj se pred Bezgrješnom Djevicom, da će joj ona od sada čuvati srce, koje joj je zločinački ranila.

Među tisućama bolesnika, koji dolaze u Lurd, leže neki na ležajima, drugi na kolicima. Muževi prate svoje žene, žene opet podržavaju svoje nemoćne muževe ili slabu djecu, grbave ili kakove druge bolesnike. Koliko je od ovih gledalo na dan svoga vjenčanja lijepu i veselu budućnost, punu veselja, koja je prikazana u kiti cvijeća? A ipak je to cvijeće uvelo! Od ruža nije preostalo ništa osim trnja.

Bezgrješna Djevica Lurdska dijeli utjehe.

Djevica bez grijeha začeta nuđa svim mladim parovima kitu cvijeća, koje ne će nikada uvenuti, — cvijeća besmrtnoga, a to znači, da im ona nuđa vječne plodove u vrtu nebeskoga Oca i njezinoga Božanskoga Sina. Ona im govori: „Niti misli niti najljepše namjere nijesu promijenile reda osnovanoga od Boga. Nema raja niti sreće ovdje na zemlji. Život je kratak. On je samo put, kojim dolazimo do prave sreće i dobrote, i to do one sreće, za koju ste stvoreni. Ovaj put je prilika za vaše nove dužnosti, za dužnosti muža i žene, da i majke obitelji. Vaša srca moraju ostati vjerno sjedinjena u ljubavi Bogu i mojemu božanskomu Sinu.

Bog je blagoslovio ženidbu, a moj ju je Sin uzvisio na dostojanstvo sakramenta, i htio da se napuni ne samo zemlja nego i nebo. Zaista je velika i plemenita služba, koja vam je povjerena. Teška je to zadaća, koja se ne postizava bez oduševljenoga rada, odricanja i žrtve.

Ali u tom teškom bračnom i roditeljskom životu pomagat će vas moja milost. Uživat ćete već na ovoj zemlji pravu radost. Savjest vaša će vama svjedočiti, da ste bili vjerni zakonu onoga, koji će vam biti vrhovni sudac na dan suda. Djeca će vam biti na zemlji ponos i dika, a na nebu sjajna kruna slave. Ovo će vam se veselje ispuniti, kad se sastanete pred vječnim i pravednim sucem na nebu.

Evo kite cvijeća besmrtnoga, koje vam nuđamo. Ovo cvijeće ne će nikada izgubiti ni mirisa ni sjaja, nego naprotiv ima neisporedivi sjaj i miris, koji je nepoznat na zemlji, a cvasti će i mirisati u vječnom nebu u sve vijeke.

M. Rodina.

Katolička Akcija

Nekoji prigovori.

Naći će se i takovih, koji će reći, da je Katolička Akcija politika, pa će kazati: „Mi ne ćemo da se bavimo politikom." Ako ikada, a ono je danas neispravan taj prigovor katoličkim društvima. Državna vlast, koja inače budnim okom pazi na svaku političku struju i kod pojedinih ljudi, zabranila je i ukinula sva društva, koja su joj se samo malo ma i izdaleka činila sumnjivima, a katolička društva, pušta na miru, pače im je pravila odobrila, u koliko to na nju spada. To je i pravo, jer katolička društva nijesu politička, nego čisto duhovna i crkvena i vjerskoprosvjetna udruženja.

Drugi prigovor glasi: „Mi ne volimo biti klerikalci!" Ako riječ „klerikalizam" znači prevlast klera u zemaljskoj upravi države i svijeta, onda je Crkva prva danas proti tom klerikalizmu, jer „kraljevstvo Kristovo nije od ovoga svijeta". Nažalost, protivnici vjere i Crkve hoće da svoju vučju narav sakriju pod ovčje runo, pa su svoju mržnju na kršćanstvo i katoličanstvo sakrili pod riječ „klerikalizam". I kada mrze klerikalizam, stvarno mrze kršćanstvo kao takovo. Ako je pak to tako, onda mi s ponosom možemo reći da smo: klerikalci, papinovci, a to znači pravi kršćani i katolici.

Ako smo klerikalci i papinovci, što slušamo nedjeljom sv. Misu, što se ispovijedamo i pričešćujemo, što živimo kao pravi kršćani, što slušamo Papu, a što su onda oni, koji slušaju antipapu i Lucifera i žive i rade po zapovijedima Antikrista?

Henrik VIII. je otjerao od sebe zakonitu ženu Katarinu Aragonsku, a uzeo priležnicu Anu Bolen. Pošto Papa nije htio odobriti to njegovo priležništvo, odmetnu se Henrik od Crkve i ustanovi novu anglikansku vjeru. Jedan pristaša ove nove vjere Ane Bolen rugao se jednom katoliku da je papinovac, a ovaj mu odgovori: „J a j e s a m „papinovac" i tim se dičim, što slijedim vjeru, koju propovijeda Papa, nasljednik sv. Petra i namjesnik Kristov; a ti si „bolenovac", jer slijediš vjeru priležnice Ane Bolen, pa ne znam, da li se možeš tim dičiti!"

Svi dakle oni, koji vam kažu da smo „klerikalci" i „papinovci", kad bi zavirili u svoju dušu, priznali bi da oni nisu „papinovci" upravo stoga, što u svom srcu slijede samovoljnu vjeru priležnice Ane Bolen.

Ponosni budimo, što smo sinovi sveopće katoličke Crkve, koju je utemeljio Isus Krist, a upravu nad njom povjerio sv. Petru i njegovim nasljednicima biskupima, Papama.

Je li potrebita Katolička Akcija?

Jednog misionara u Indiji, — tako pripovijeda P. Plauchard — uhvati na putu kolera. Strašna je to bolest, koja za 24 sata dokonča čovjeku život. Kočijaš je jedan vozio misionara u kolima, koja je vukao jedan vol. Taj je kočijaš bio kršćanin i dobar bolničar. I kad je doveo kući svoga S w a m i-m i s i o n a r a, liječio ga je svom pomnjom i izliječio. Ali eto ti nove nesreće. Misionar odmah zatim uhvatio tieno. Svi su zdvajali za njegov spas, ali nije bolesnik nipošto. Misionar ozdravi, ali iza toga uhvate ga crne boginje. Bolesnik nije ni sada zdvojio već je mijenjao lijek za lijekom. „Pazi, kaže mu misionar, nemoj me dirati, jer ćeš se i ti zaraziti." — „Swami, ako ja umrem, malo zla; ali ti moraš ozdraviti i živjeti. Moja su djeca odrasla, pa ne trebaju mene stara. Ali ako ti umreš, tko će spasavati naše duše? Glavno je da ti ozdraviš, a za mene je svejedno, što se dogodi. Treba da i ja nešto pretrpim i pridonesem spasavanju duša, a to mogu, ako pomognem da izliječim tebe." I malo po malo misionar je ozdravio, a bolničar se doista zarazio. U nesvijesti je govorio još: „Ništa, što ja umirem, glavno je, da je swami zdrav, da uzmogne i mjesto mene spasavati duše!"

Evo Indijanac, kočijaš i bolničar i sa žrtvom svoga života pomože širenju kraljevstva Kristova na zemlji.

Širenje Kristova kraljevstva je i naša dužnost, jer je to volja Isusa Krista, koji nas je učio moliti: „Dođi kraljevstvo Tvoje!" Da li iskreno i od srca izgovara u Očenašu te riječi onaj, koji ni prstom ne će da makne za ostvarenje tog Kristovog kraljevstva?

Svi smo mi kršćani uda mističnog tijela Kristova. A što, zar Krist glava toga tijela, može dopustiti, da samo jedno zdravo udo, a to smo mi pojedini kršćani i katolici, koji smo bliže Kristu, da bude potpuno indiferentno i nemarno prema ozdravljenju jednoga bolesnoga uda, to jest druge naše braće, koja su zbog bilo koga razloga daleko od Krista? Zar jedna ruka ne mora da izvadi trn iz druge ruke? Krist dakle od nas traži sudjelovanje u Katoličkoj Akciji. V o l j a j e t o sv. O c a P a p e, koji izričito kaže: „Katoličku Akciju moraju duhovni pastiri smatrati kao dio svoje pastirske službe, a vjernici kao dužnost kršćanskoga života! Papa pače, iza Božje pomoći, jedino postavlja u Katoličku Akciju nadu, da će ona donijeti „M i r Kristov u kraljevstvu Kristovu".

U prošlim vjekovima Turci su u svom divljaštvu palili naša sela, pljačkali gradove i ugrožavali katoličku vjeru. Na glas Papin dizale su se vojne i vodili ratovi proti tom zajedničkom neprijatelju, vjere i naroda. Danas nas doduše više ne napadaju Turci, ali zato još gori dušmani pljačkaju duše kršćana; otimlju im kršćansku vjeru i milost Božju. Moderno bezboštvo u mišljenju i govorenju, a nemoralnost i raspuštenost u praktičnom životu kleti su dušmani Kristova kraljevstva. Papa za to diže glas i pozivlje sve kršćane i katolike, da se svrstaju u duhovnu vojsku i bore se u sv. ratu za Krista Gospoda.

Tko je dužan voditi sv. rat za Krista?

Reći će neki: braniti vjeru i širiti kraljevstvo Kristovo, to je posao Papin, biskupa i svećenika, a nipošto nas svjetovnjaka prostih vjer-

nika. Dosta je da mi nijesmo proti vjeri i da smo članovi Kristove Crkve.

To je pogriješno. Istina je, da je to glavna dužnost crkvenih poglavara i duhovnih pastira, ali oni su tek vođe te duhovne vojske, koja će se boriti u svetom ratu; a što može general, ako nema vojnika!

Oni su pastiri; a koga će pasti, ako nema ovaca ni janjaca?

Oni su graditelji kraljevstva Kristova; ali što vrijede graditelji i tko može graditi bez radnika, koji će pripraviti i donijeti građevni materijal?

Što nam se dakle čini: može li biti rata bez vojnika, može li gradnje biti bez radnika? Smije li kršćanin dakle reći, da ga nije nikakva briga za duše svoje braće, za kraljevstvo Kristovo na zemlji? Može li biti indiferentnih prama Katoličkoj Akciji?

Zaključak.

Sv. Franjo, pokrovitelj Katoličke Akcije, poslije svoga obraćenja hodao je šumom i pjevao. Namjerio se na razbojnike, koji ga pitaju: „Tko si ti?" A on im ponosno i bez bojazni odgovara: „Ja sam besprijekorni glasnik i neustrašivi vojnik Velikoga Kralja!"

Mi svi moramo se obratiti i očistiti svoju dušu od grijeha, da nas savjest za ništa ne prekorava. To jest, najprije mi sami moramo biti pravi kršćani i dobri katolici, i onda bez straha i ljudskog obzira isticati i u javnosti svoje kršćansko življenje i katoličko uvjerenje. Bez straha i obzira moramo sudjelovati u Katoličkoj Akciji i na taj način pomagati da dođe, da svagdje bude priznato, da se raširi i ojača i na zemlji duhovno kraljevstvo Velikoga Kralja Isusa Krista. **K. Noli.**

NEBESKOJ KRALJICI HRVATA

Od iskona u Promisli Božjoj začet, a u protoevanđelju, nakon prvoga grijeha, naviješten lebdio je sveti i uzvišeni lik Tvoj, o Kraljice neba, u gledanju naprijed proroka, čežnjo patrijarha i čekanje svih naroda.

Ti si najsjajnija misao Premudrosti velikoga Boga. Ti najizvrsnije djelo njegovih ruku. Ti najljepša harfa, preko koje je nebo zemlji mir i radost zapjevalo.

Ti si bila ona Djevica, koja je imala satrti glavu staroj zmiji. Ti si onaj veliki znak žene, suncem optočene, kojoj je pod nogama mjesec, a na glavi kruna od dvanaest zvijezda. Ti si bila Zora, iz koje je imalo isteći Sunce pravde, Krist Gospod naš. Ti si bila Djevica Majka, koja si uza Sina Božjega i svoga imala biti Suotkupiteljicom ljudskomu rodu.

I bila si takova. U svim činima i otajstvima otkupljenja Ti si uvijek bila uza svoga Sina Otkupitelja. Ti si s njime bila i trpjela od Nazareta i Betlehema do Golgote i Maslinske gore. Zato si i bila nazvana Suotkupiteljicom svijeta.

A kad se je dragi tvoj Sin dijelio od svijeta, Tebe je preko ljubimca Ivana imenovao i ostavio Majkom svima ljudima, u prvom redu vjernicima. I zato si ti uvijek bila u sredini apostola i drugih učenika, te žive Crkve Isusove, kao Majka istoga Isusa, kao Kraljica neba i zemlje i kao prva ličnost iza Isusa

Takovom su Te svi i priznavali, ljubili i štovali u tolikoj mjeri, da su na usta Dioniza Areopagite izjavili, da bi Ti se kao Bogu klanjali, kad to ne bi zabranjeno bilo s toga, što je samo jedan Bog.

I nakon uznešenja Tvojega u nebo, ispunilo se je tvoje proročanstvo, da će Te štovati i blaženom zvati s v i n a r o d i. I zvahu te i zovu t e s v i. I kršćani i nekršćani. To Ti zaslužuješ. Osobito si Majkom kršćanskim narodima u navalici nevolja, u pogibelji neprijatelja, u poplavi krivovjerstva.

To je iskusio i moj narod, narod Hrvata, u svim svojim potrebama, navlastito u stoljetnim borbama s nekrstom. On je pouzdanjem u Te srtao u boj pod Sina Tvoga i Tvojim barjakom, zazivajući Njegovo i Tvoje ime: ime Isusa i Marije. I obranio je domovinu svoju, jer si ga Ti štitila. On i sada u svakoj prigodi veseloj i tužnoj saziva Tebe: Majko moja, Gospo moja! On ti je i posebno ime dao osobito blagonaklonoj Majci i Štitnici od vajkada nadjenuo nazvavši Te: nebeskom Kraljicom svojom.

Kao takovu neprestanim Te pobožnostima slavi i časti, oltare Ti cvijećem i svijećama kiti, zavjete vrši, postove posti, procesije priređuje, na hodočašća k Tebi pojedince i u skupinama ide, svetišta ti diže. Nema sela u narodu našem, u kojemu nije ili crkve ili kapele ili barem oltara, slike, kipa ili bilo koje bratovštine ili pobožnosti pod imenom Tvojim a na čast Tebi.

Ti si onda zaista naša nebeska Kraljica, koja nas pod osobitom zaštitom čuvaš, a mi Tebi neprestano, uz pobožnosti, molbe i dobra djela, zanosne pozdrave šaljemo:

Zdravo Djevo, Kraljice Hrvata,
Naša Majko, naša zoro zlata.
Odanih Ti srca primi žar,
Primi čiste ljubavi nam dar!

Hvar — Zagreb. **Don Juraj Dulčić.**

LURD U NAŠOJ DOMOVINI.

Jedna mala lurdska špilja nalazi se u dvoru samostana č. oo. Trećoredaca u Krku. Podigao ju je nazad 30 godina gvardijan istog samostana veleč. o. Stanko dr Dujmović. Pošto je na lijepom položaju i često od pobožnog naroda rado posjećena radi svoje privlačivoti, špilja je obnovljena prošle godine pod gvardijanom preč. o. Pijom dr Dujmovićem staviviši Bernardicu, pozlaćenu ramu sa zvijezdama oko glave Gospine i lijepi okvir sa natpisom: „Ja sam Neoskvrnjeno Začeće," kako vidimo na slici. Osobiti ukus i ljubav oko popravka pokazao je č. fr. Paško. Špilja se dnevno posjećuje, osobito iza dovršene kakve crkvene službe. Većinom je posjećuju građani, a za vrijeme ljetne sezone nađe se tu i po koji pobožni stranac.

Blažena Gospa neka onima, koji je ovdje i bilo gdje drugdje slave, dade sreću da ju slave i gore kod Njezinog Sina! **Lovrić.**

Život s Crkvom

SVETO POMAZANJE (POSLJEDNJE POMAZANJE)

U teškoj i opasnoj bolesti treba naša duša najviše pomoći. To su časovi, koji svakoga duboko potresu. Dolaze različite brige i pomisli, kako će biti, kad će stajati pred sudom Božjim, na kojem će se izreći pravedna osuda za sve ono, što smo zaslužili. Uistinu, teški su to časovi. I duša tada traži pomoć, traži utjehu. I kršćanska je duša nalazi u sakramentu sv. Pomazanja.

Dok je Isus boravio na zemlji, iskazivao je osobitu ljubav bolesnicima. Za njih je ustanovio i posebni sakramenat. Sveti apostol Jakob piše u svojoj poslanici: „Boluje li tko među vama, neka dozove svećenike Crkve, i neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje. I molitva vjere spasit će bolesnika i pridići će ga Gospodin, i ako je u grijesima, oprostit će mu se." (Jak. 5, 14, 15.).

Pomazanje svetim uljem naredio je sam Isus Krist, jer inače ne bi mogao apostol Jakob zajamčiti, da će se po molitvi i pomazanju oprostiti grijesi bolesniku. A grijehe ne može niko opraštati, osim Gospodin Bog i oni, kojima je on tu vlast podijelio. Pomazanje svetim uljem je dakle Isus ustanovio, a sveti apostol Jakob je to samo vjernicima proglasio i izložio. Tako je Crkva učila od početka.

Vanjski su znakovi kod toga sakramenta mazanje bolesnika svetim uljem i molitva, koju svećenik kod toga moli: „Po ovom svetom pomazanju neka ti Bog oprosti, što si sagriješio vidom, njuhom ili doticanjem."

PO SV. POMAZANJU OPRAŠTAJU SE GRIJESI.

Pomazanje svetim uljem nema prirodnu, nego natprirodnu moć. Ono je ustanovljeno više za duševno zdravlje, nego li tjelesno. Po tom sakramentu dobivamo milost, kojom nam se opraštaju grijesi i to mali ili laki grijesi. Teške ili smrtne grijehe mora bolesnik ispovjediti u sv. ispovijedi. Jedino ako je već tako slab, da se ne može više niti ispovjediti niti se za svoje grijehe savršeno pokajati, tada mu se po svetom pomazanju opraštaju i teški grijesi, ako je imao bar nesavršeno pokajanje.

POMAZANJE KORISTI DUŠI I TIJELU.

Od teških tjelesnih boli i mnogobrojnih misli bolesnik često trpi silno mnogo na samrtnom času. Nažalost, često istom tada pravo uviđa, kako je čitav taj život kratak i nestalan. Osjeća u duši, da će naskoro morati stupiti pred Boga, koji ga je stvorio, i da primi plaću za svoja djela. U tim časovima ne valja zaboraviti na sakramenat svetoga Pomazanja. Ne zaboravimo, da ništa ne donosi toliko mira u tom času, kao to, da odbacimo žalost i s veseljem dočekamo Gospodina. Sakramenat svetoga Pomazanja napunja dušu pobožnim mislima i svetom radošću. Jača je za borbu protiv napasti njezinoga najvećega neprijatelja đavla, koji taj čas svim silama radi da na svaki način upropasti dušu. Najviše pak radi na tom, da joj oduzme nadu u milosrđe Božje.

Napokon taj sakramenat donosi i tjelesno zdravlje. To najviše biva, ako bolesnik prima taj sveti sakramenat s velikim pouzdanjem u Boga, i kad ga prima pravovremeno, a ne istom u zadnjem času. Što se tiče tjelesnoga zdravlja, neka se vrši volja Božja. Glavno je da zadobijemo zdravlje duše.

TKO MOŽE PRIMITI SV. POMAZANJE ?

Ovaj je sakramenat ustanovio Isus za sve ljude, koji su teško bolesni, a ne samo za umiruće. Sveto pomazanje treba primiti ako je ikako moguće pri potpunoj svijesti. Ako je pak bolesnik već izgubio svijest, ne gubimo ni časa, već odmah pozovimo svećenika, jer je prečesto za bolesnika baš taj sakramenat spas od vječne propasti.

I djeca mogu primiti taj sakramenat, ako su već kod porabe razumna. To jest djeca, koja polaze u školu, ili su već navršila sedam godina. I oni ne samo da mogu, nego i moraju primiti taj sakramenat ako teško obole. Ako mine smrtna pogibao, a kasnije opet nastupi, može se i mora se primiti sveto pomazanje, napose ako je već prošlo mnogo vremena, na pr. četvrt ili pol godine.

NEBESKI NADLIJEČNIK.

Svećenik bečke biskupije pripovijeda, kako je jednom došao k bolesnicima u bolnici. Tu je ležao strojovođa tamošnje tvornice teško bolestan. Liječnici su već izgubili svaku nadu. Žalili su njegovu gospođu, jer je stanje bilo uistinu beznadno. Kao dobra katolikinja htjela je, da joj muž primi sakramente umirućih. No bojala se, jer joj je muž bio više bezvjerac, nego li vjernik. Bila je sva potištena. Ona ga je dobro poznavala. Mislila si je: ako mu dozovem svećenika, još bi se mogao i uzrujati, pa bi tako lako mogla nastupiti nagla smrt.

Zato je rekla svećeniku: „Velečasni, o proviziji ni govora. On bi se svakako silno uzrujao, jer nije bio nikakav pobožnjak, niti je išta držao do Crkve. Stoga ne mogu pustiti svećenika k njemu." Svećenik joj blago odgovori: „Dobra gospođo! Liječnici su eto izrekli svoj sud. Više nemaju nade da bi ozdravio. Ali mi znamo, da imade nad svim zemaljskim liječnicima još jedan viši liječnik, nebeski nadliječnik, koji gospodari nad životom i smrću. Sigurno je, da On može pomoći i u najtežem slučaju. Zar da se ne utječemo u pomoć k tome nadliječniku?"

Gospođa privoli. Svećenik krene k bolesniku. Već za jedan sat podijelio je svećenik bolesniku svete sakramente. Nebeski liječnik mu podijeli i tjelesno zdravlje. Naskoro se posve oporavio. Za dva mjeseca pisao je tom svećeniku kartu iz Marijacella javljajući, da se nalazi na Marijinom prošteništu zajedno sa svojom gospođom, gdje se iskreno zahvaljuju Bogu na milosti, koju mu je udijelio.

I. Rukelj

Kršćanska obitelj

KATOLIČKA SLUŽAVKA

Još su se prije nekoliko desetljeća protestantska gospoda u Sjevernoj Americi tako bojala katolika, da nijesu htjela uzeti ni katoličke služavke. Tako je jednog dana neka bogata protestantska obitelj u New-Yorku dala oglasiti u novinama, neka se jave sluškinje sa dobrim svjedodžbama, ali nikako ne će katolikinje. Ipak se neka mlada Irkinja usudi predstaviti toj gospodskoj obitelji. Jedno od prvih pitanja, koja joj je gospođa kuće upravila, bilo je: „Vi dakako, niste katolikinja?" „O da, gospođo," odgovori ova, „pomoću Božjom jesam katolikinja."

„A vi niste čitali oglas u novinama, da ja nikako ne uzimam katolikinju?" — „O dakako da sam ga čitala," odvrati Irkinja ponizno; „ali gospođo, što je u tome, ako sam katolikinja, samo ako vam dobro i vjerno služim? Pokušajte samo, i ako ne budete sa mnom zadovoljni, uvijek vam ostaje sloboda, da me otpustite!"

Gospođa je neko vrijeme šutila. Onda pogleda djevojku i reče: „No dobro, dođite unutra, vidjet ćemo već!"

Kroz više tjedana moralo je ubogo dijete pretrpjeti mučenja svake vrste sa strane gospodske obitelji i druge služinčadi. Osobito su je mrzili i rugali joj se radi njezinih vjerskih vježbi. Ali vjera revne katolikinje bijaše nepokolebljiva a isto tako i njezina strpljivost. Poslije nekoliko mjeseci haraše skrletna vrućica i uhvati dvoje djece u kući. Ostala je služinčad tražila svoj spas u bijegu. Jedino ostade Irkinja vjerno na svome mjestu. Velikodušno je njegovala danju i noću bolesnu djecu, dok nijesu potpuno ozdravila.

Nekoliko godina kasnije snađe gospodsku obitelj nova nesreća: stečaj uništi joj imetak. Sve se moralo prodati. A bio je u kući malen i skupocjen ormar, stara baština obitelji, kojega je gospođa osobitom ljubavlju voljela. Mlada je Irkinja to znala. Usprkos visokoj cijeni kupi ga ona svojim pištednjama i stavi ga u sobu gospodarice. Kad ova uđe, poviče drhtajućim glasom: „Je li moguće? Da je ormar još tu?" „Gospođo," reče Irkinja, „on ostaje; vaš je, kupila sam ga i sretnom se smatram, što vam ga mogu ponuditi!"

Sad je srce gospođe bilo pobijeđeno. Sa suzama u očima zagrli vjernu sluškinju i reče: „O, vaša je vjera divna! Već me je vaša ljupka srčana odanost mojoj bolesnoj djeci potresla. Vaše današnje junaštvo svršava time: ja hoću postati katolikinja!"

Svaka čast ovakvoj katolikinji! Pođi, dragi, čitatelju, draga čitateljice, i čini isto tako!

J. Ott.

POUZDANO SREDSTVO, DA POSTANEŠ SRETAN

U nekom je gradu, kojega ime ne trebam spomenuti, bio čovjek bogat, ali mu je život bio omrznuo, tako da je bio baš na putu da si samoubojstvom dokonča život. Morao je prijeći preko jednog od gradskih trgova, kad mu se slučajno svrnuo pogled na kuću, gdje obuze svu njegovu pažnju slijedeći natpis: „Čovječe, ako ti je život na teret, nastoj činiti dobro; krepost će ti ulijevati ljubav za život." On se časak zaustavi, tada se sjeti, da u njegovom susjedstvu živi čestit ali siromašan obrtnik, koji je pred kratko vrijeme izgubio ženu, a ima da odgaja mnogo djece. „Zaista, bio bih luđak," reče sam sebi, „da sam svoj imetak ostavio lakomim baštinicima, sigurno bi se rugali mojemu samoubijstvu, bolje ću ga upotrebiti." On dade odgojiti djecu siromašnog obrtnika i imao je tu utjehu, da su svi postali čestiti ljudi. Uživao je najslađe radosti unutar svoje obitelji, kojoj je postao otac i koja ga je na rukama nosila. I više nego jedamput priznao je, da ne bi nikada vjerovao, da se može naći toliko zadovoljstva kad druge usrećiš.

Priredio: **J. Ott.**

PRIČA O BOŽJOJ PROVIDNOSTI

Imala se jedna duša da preseli u vječnost. Bog pošalje svog anđela po nju. Anđeo se spusti na zemlju, i eno ga gdje ulazi u malu trošnu kuću. Unutra gori slaba svjetiljka. Na krevetu leži mlada žena. Blijeda je. Lica upala. Jedva da se opazi disanje. Kraj nje dvoje male djece. Spavaju. Ona, majka, ne može se više kretati, samo su joj oči uprte na male. Sad, još malo, ostavit će ih. Komu? Da umru od gladi! Anđeo je već došao posve k njoj. Zadnji joj je čas. Posljednji pogled baci na djecu. Anđela to ganu. Što će biti od ovih mališa, kad im uzme majku. Pomrijet će. Počekat će neko vrijeme.

Iza nekoliko minuta spušta se isti anđeo s neba. Ulazi u dubinu morsku. Bog ga tamo šalje za kaznu, što nije izvršio naloga i za pouku, da se On brine za sve. Vratio se Anđeo iz dubina morskih, noseći jedan kamen u nebo. Bog uzme kamen i prelomi ga. U kamenu su živjela dva crvića. Kako u dubini morskoj i u tvrdom kamenu mogu da živu?" „Ti se oče brineš za njih" odvrati anđeo. „Zar se ja ne brinem za ljude, koji su mi daleko više vrijedni? Ne bi li se ja pobrinuo i za onu nevinčad dolje?" — „Oče, oprosti, zaboravih na to," zavapi anđeo. „Idi," reče mu dalje Bog, „uzmi dušu majke njihove." Anđeo ode. Žena umre. Sve ovo nije trajalo niti par minuta.

U jutro se djeca probude. Plaču. Gladna su. Veći pipa majku po licu. Popne joj se na prsa.

Tepa „mama". Malo, od par mjeseci staro — plače i koprca se. Majka se ne miče... Oni plaču?...

Što je bilo s njima? Jedna dobra susjeda došla je i odnijela ih je k sebi. Kasnije ih je poslala nekom svom daljnjem rođaku, i kod njega su odrasli do vlastita kruha... Tako svršava ova narodna priča.

Ali to nije sve, što ona kaže. Ona nam još kaže, da imamo Oca gore na nebu, koji se brine za nas i onda, kad nas je sve zapustilo, pa i — nade.

— bd —

Gospa dobrog savjeta

ZAPREKE

Na putu dunovnog života, u nastojanju oko kreposti nailazi čovjek na razne zapreke. Mnogo se i premnogo toga urotilo protiv čovjeka, koji želi sve to bliže Gospodinu. Vrlo velike zapreke u duhovnom napredovanju jesu napasti. A tih imade na tome svijetu neprestano dosta. One navaljuju u raznim oblicima i u raznim svojim vrstama na čovjeka do posljednjega daha na zemlji. Sam čovjek sa svojom pokvarenom naravi izvor je mnogih napasti. Okolina, svijet ne miruje, nego neprestano napastuje. A đavao se na svijetu ni ne bavi drugim poslom, nego samo time, da ljude napastuje. Zato nas opominje sv. Petar: „Budite oprezni, jer neprijatelj vaš, đavao, obilazi kao ričući lav tražeći, koga da proždre." Sve je dakle puno napasti, i one su velikom zaprekom u duhovnom životu.

Radi same činjenice, da postoje napasti, ne smijemo nikada pasti u očaj, što više ne smijemo se ni toga radi žalostiti. Sveti Oci i crkveni učitelji uvjeravaju nas, da su napasti dobre za nas. U napastima se naime čovjek okuša. To je i sam Gospodin kazao sv. Pavlu, apostolu: „Krepost se kuša u slaboćama". Osobiti kreposnici bili su vrlo teško okušani. Strpljivi Job i pravedni Tobija proživljavaju teške kušnje, okolina ih napastuje na mrmljanje protiv Gospodina, ali oni ustraju u kreposti. Zlato se kuša u vatri, krepost se kuša u napastima. Vjernost prema Gospodinu, baš kao i vjernost prema prijatelju dokazuje se u suprotivštinama. Napasti ne samo da čovjeka okušaju, nego ga i jačaju i učvršćuju u dobru. Bez njih bi čovjek krepostan po malo gubio svoju dobru volju i nastojanje oko duhovnoga savršenstva. Kad bura i oluja ne bi uzburkala more, voda bi se mogla pokvariti. More bi postalo ogromnom barom. Tvrđe, na koje neprijatelj ne će nikada navaliti, vojska ne popravlja niti ne utvrđuje. Čovjek bez napasti, suprotivština i zapreka, omlitavi. Napasti ga vježbaju u poniznosti. Gospodin je čovjeka uzdignuo u vrhunaravni red. Čovjek je samo malo manji od anđela. Može se uzoholiti. Oholost je napokon sa svim svojim suvrstama vrlo zamamna. Po oholosti pak čovjek najlaglje i najdublje pada. Ona je majka sviju grijeha. Napasti ga potiču, da se ponizi, i tako svladava svoju prirođenu oholost. Napasti mu pokazuju svu njegovu zemaljsku bijedu. Taj ga pogled ponizuje na vlastitu korist. Svladavanje napasti napokon donosi čovjeku veliku nagradu. Već sam mir, koji nastaje u duši nakon svladane napasti podaje čovjeku nagradu u zadovoljstvu. Takvo mu zadovoljstvo podaje polet za napredovanje na putu kreposti. A dakako, da vječni Sudac svladavanje napasti bilježi u knjigu života. Za takva djela čeka čovjeka vječna nagrada. Napasti nam dakle mogu i te kako koristiti u našem duhovnom napredovanju. Koji putá su teške, ali to je ona borba, za koju veli sv. Pismo: „Ne će biti nagrađen, koji se nije borio kako treba."

Raznovrsna je borba protiv napasti. Moramo upotrebljavati i naravna i vrhunaravna sredstva. Među naravna sredstva spada odbijanje napasti. To je otvorena borba. Čovjek mora napasti odbacivati. Gdjekada je bolje preći preko napasti s nekim prezirom. Imade slučajeva, kad je u času napasti najbolje svrnuti misli na nešto drugi. Upravimo li misli na ono, što nas naročito zanima, zabrinjuje, veseli ili žalosti, napasti će same nestati. Tako se naravnim sredstvima čovjek bori protiv bilo koje vrsti napasti. Vrhunaravno oružje protiv napasti je molitva. Utjecati se moramo Gospodinu, nebeskoj Majci, sv. Josipu, sv. Anđelu Čuvaru i onim svecima, koji su osobito slične napasti junački svladavali. Treba misliti u takvim časovima na vječnost. Spomeni se svojih posljednjih stvari, opominje nas sveto Pismo. Dobro je dakle i uspješno sredstvo misliti na smrt, sud, pakao i nebo. U časovima borbe bit će vrlo dobro probuditi živo pouzdanje u Gospodina i posvemašnje predanje u Njegovu svetu Volju. Vrlo je dobro u duši svojoj probuditi protivno djelo. Napastuje li nas oholost, a mi se u duši ponizmio. Tišti li nas škrtost, a mi dijelimo milostinju. Dolazi li zavist, a mi se barem pomolimo za onoga, kome bismo htjeli zavidjeti. Predočuju li nam se ružne misli, a mi budimo u sebi želju za čistoćom. Muči li nas mržnja, a mi odlučimo iskazati ljubav bližnjemu. Uvijek će dakako biti izvrsno sredstvo protiv napasti, da ih otkrijemo duhovnom vođi, poslušamo njegov savjet.

Moramo dakle u borbu protiv napasti. Ta nas borba diže u duhovnom životu i vodi nas sve to bliže Gospodinu. **Dr D. Hren.**

BORAC KRISTOV (Nastavak)

Juraj pred carem brani kršćane.

Isti taj dan, kad su se ovako pukim slučajem sastali Saturno i Juraj, pođe ovaj potonji na dvor. Prijavi se, da želi ići caru. Ovaj ga svečano primi. U velikoj dvorani sjedi car na prijestolju. Oko njega dvorska svita. Tu je Galerije, koji je pred par dana stigao ovamo iz Mitrovice. Došao je da nuka tasta na sve žešće progone. Tu je i Romula. Među inim odličnicima Protej i Anatolije. Svi ovi radoznalo promatraju bivšega časnika. Njegova im je hrabrost poznata. Isto tako i odlučnost, jer je kršćanin. Svi su radosni, zašto on dolazi caru u pohode...

Juraj mirno stupa u salu. Pozdravi cara vojnički. Na njegovu licu nema bojazni. Ono sja od nekakve sreće i zadovoljstva. Njegove oči blistaju znakom djevičanstva.

— Kako si, slavni borče? Drago mi je, da te vidim!

— Slavni care, došao sam k tebi, da te zamolim za jednu milost.

— Govori, što te tišti?

— Dopuštaš li, care, da iskreno s tobom govorim?

— Dopuštam.

— Svijetli care! Poslužit ću se eto ovom slobodom, koju mi daješ. Govorit ću ti slobodno i otvoreno. Došao sam, care, da te upozorim na jedan nepravedan tvoj čin. Otvoreno ću ti reći, koji je to.

— Samo reci, Jurje! Svaku ću nepravdu popraviti, ako šta stoji do mene.

— Prejasni vladaru! U početku tvoje vladavine bio je nered u državi. Ti si uspostavio mir i red. Svi su tvoji podanici osjećali blagodati toga mira. Zato su te slušali i voljili. Svi su bili zadovoljni tvojom vladavinom... Sada se najednom sve promijenilo. Sam izazivaš nered u državi. Ti ubijaš nevine građane. Mučiš one, koji su se skupa s tobom borili za mir u ovoj državi. Zlostavljaš one, koji su se u prvim redovima borili protiv tvojih neprijatelja. Nepravdu nanosiš onima, koji su svoju vlastitu krv za tebe po raznim bojevima prolijevali. Zbog ovih k tebi dolazim. Za nje tražim pravdu kod tebe!

— Koji su to ljudi, Jurje?

— Dokle ćeš, care, još bješnjeti ognjem i mačem protiv nas kršćana? Šta smo ti mi skrivili?... Mi se, istina ne klanjamo tvojim bogovima, jer ih je izmislila tlapnja ljudska, ali se molimo za tvoje carstvo Bogu živomu! Mi smo ti poslušni i vjerni podanici.

Svi prestrašeno bulje u hrabrog borca Kristova. Ta za ove riječi zaslužio je smrt. Car je božanstvo i ne da si prigovarati ni od koga...

Dioklecijan sjedi na svom prijestolju. Upro je strog pogled u časnika. Ovaj ga mirno podnaša.

— Sami ste si, Jurje, krivi. Vi ne štujete naše bogove, koji su štit i obrana naše države. Vi se klanjate razapetomu Kristu i prezirete zapovijedi moje. Vi ste ostavili vjeru vaših otaca. Ja hoću da je obnovim. Svi se moji podanici moraju klanjati starim našim bogovima. To je moja volja. Tko se diže protiv te volje, taj je neprijatelj caru. Takav čovjek ne može biti pod mojom moćnom zaštitom. On je zaslužio smrt!

— To znači da sam i ja tvoj neprijatelj?

— Jasno je — odgovara Galerije. Car šuti.

— Dozvoli, vladaru, da ti nešto spomenem. Ja sam kršćanin od djetinjstva. Moj otac umro je za Krista. Čitav svoj život nastojim vjerno vršiti zapovijedi svoje vjere. Isto tako vršio sam i tvoje zapovijedi! Da sam ja kao kršćanin bio tvoj neprijatelj, zar bih se ja borio za slavu i moć tvoju? Zar bih ja, o prejasni care, prolijevao svoju krv za tebe? Zar bih ja izlagao smrti svoju glavu u ratu s Perzijancima, da zaštitim tvoj život? Varaš se, vladaru! Mi kršćani nismo neprijatelji ni tvoji, ni državi. Naša kreposna omladina jest temelj državne moći. Naša uzvišena nauka je na dobrobit svakoga naroda. Mi smo vjerni podanici. U svemu se pokoravamo tvojim zapovijedima, ali u svoju vjeru ne damo dirati. Ti nemaš prava narivavati podanicima svoju vjeru. To znači, da ti sebi prisvajaš prava, po kojem smiješ utjecati na naše savjesti. Toga prava ti nemaš. Tu je svaki pojedini čovjek slobodan! Samo Gospodin Bog može utjecati na savjest, kao vrhovni poglavar svih stvorova.

(Nastavit će se).

DRUŠTVO KATOLIČKIH MUŽEVA U KRAŠIĆU, rodnom mjestu zagrebačkog nadbiskupa koadjutora dra Alojzija Stepinca. — U sredini župnik Pavao Srketić.

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

PUTOKAZ SV. OCA

O 1100. godišnjici rođenja sv. Ćirila upravio je sveti Otac Papa Pijo XI. našim biskupima apostolsko pismo, u kojem iznosi mnoge prekrasne misli o našim slavenskim apostolima sv. Ćirilu i Metodiju. Svaka je njegova riječ pohvala za naše svete apostole, ali ujedno i pouka za nas. Osobito su poučne ove riječi svetoga Oca:

„Ako su sv. Ćiril i Metodije cijeloj Crkvi na slavu i čast, tim više ih moraju slavenski narodi, koje su oni u mukotrpnom radu rodili Kristu, prije svih drugih naroda štovati i slaviti. Zato je potrebno, da se njihov život svetosti i radinosti raznim spisima i govorima što češće i što življe predočuje vjernom puku. Potrebno je, da mladež i svjetovna i duhovna po školama, gimnazijama i sveučilištima gleda na ta dva slavna nebesnika kao na svoj uzor. Povijest pripovijeda, kakve vrline i kakva su odlična svojstva resila ovu dvojicu apostolskijh muževa. S velikim se njihovim znanjem združila i plemenitost srca i poniznost, a s apostolskim radom postojana molitva, čuvanje svete čistoće i dragovoljna pokora. Neka budu zato sv. Ćiril i Metodije slavenskim narodima učitelji kršćanske savršenosti. Neka budu svoj braći, kod koje su nekoć sijali prvo sjeme svete katoličke vjere ne samo nebeskim zagovornicima, nego što više voditeljima, da sačuvaju ili postignu milost katoličkog općinstva. U njihova se naime srca duboko usjekla molitva, koju je Krist na zadnjoj večeri molio spram nebeskog Oca: „Da bi svi jedno bili." Duboko im se također u dušu usadila i nauka istočnih otaca o sveopćem jedinstvu kršćanske Crkve. Je li dakle čudo, što su sv. Ćiril i Metodije — sinovi Istoka, po domovini Bizantinci, po rodu Grci, po apostolskom djelovanju Slaveni — postali svima sve, da sve predobiju za jedinstvo katoličke Crkve."

Može li nam koja riječ ljepše poslužiti u našem životu i djelovanju za naš „Apostolat" od ovih divnih misli svetoga Oca? Te su riječi doista prekrasni putokaz za svakoga od nas. Dužnost je dakle naša: znanje združiti s plemenitošću srca i poniznošću. Proučavati moramo žalosni raskol i njegove strašne posljedice. Plemenitost srca tjerat će nas na put žrtve i samoprijegora u radu, da svi budu jedno. Poniznost i sveta čistoća bit će nam temelji i drugih potrebnih kreposti. Apostolski rad, postojana molitva i dragovoljna pokora bit će našom lozinkom u djelovanju, ali ujedno i neprevarljivom nadom u konačni uspjeh. Za Boga i Njegovu slavu nama ne smije biti ništa teško! Snažno dakle naprijed! Naprijed u radu prema načelima našeg „Apostolata", po primjeru svete Braće, putokazom svetog Oca, namjesnika Kristovog na zemlji! **D.**

POVIJEST JEDNOG SUVREMENOG OBRAĆENJA

Prije 44 godina živio je u čuvenom pravoslavnom manastiru u blizini Petrograda mladi novak, po imenu Nikolaj. Rodio se u Finskoj. Otac mu je bio Rus, mati Šveđanka. Najprije je učio gimnazijske nauke, a onda pođe u pomorsku školu, nu doskora pusti svjetovno zvanje, pa se posveti Bogu. Kao mladić od 20 godina stupi g. 1889. u manastir sv. Sergija, što ga je svojedobno osnovala carica Katarina. Samostan sv. Sergija bio je najviše na glasu među svim ruskim ortodoksnim manastirima. Danas su na žalost četiri crkve toga manastira pretvorene u bezbožne muzeje, dok petu crkvu imadu preostala tri bijedna kaluđera.

Mladi Nikolaj svrši u manastiru novaštvo slično kao i zapadni redovnici. Stega je tada u manastiru bila stroga i kaluđeri su živjeli prema svojim pravilima.

G. 1898. ostavi samostan mladi Nikolaj, koji je dobio počast arhimandrita manastira, te bude od sv. sinoda poslan na Koreju. Iza cara Petra Velikog vladao je u pravoslavnoj ruskoj crkvi sveti sinod, sastavljen od pravoslavnih biskupa, kojima je na čelu bio svjetovnjak kao zastupnik carev. Baš poradi toga postao je sveti sinod sluga vlade, pa je u svojim odredbama, imenovanjima i misionskim poduzećima služio političkim interesima. Jedno takovo poduzeće bilo je i ono u Koreji, kamo je bio poslan arhimandrit Nikolaj. Onda — još 6 godina prije trusko-japanskog rata — svratila je Koreja pozornost ruskog dvora, koji je htio da dođe do vlasti na tom poluotoku. Zato je mladi arhimandrit imao važnu zadaću. Stanovao je u ruskom poslanstvu u mjestu Seoul i doskora nauči koreanski jezik.

U to dođe god. 1904. rusko-japanski rat i arhimandrit postade armijskim dušobrižnikom. Njegova kapela, uređena u jednom vagonu, vozila je linijom Mukden-Portartur, dok god ne padne tvrđava. U ljetu god. 1905. skolpljen je mir, a arhimandrit se vrati s korejske misije. Godine 1910. pozove sveti sinod arhimandrita na rusko tlo i doznači mu Vladivostok, tu najistočniju rusku luku, kao mjesto djelovanja. Kako je znao dobro govoriti korejski, postade o. Nikolaj dobrim misionarom među tamošnjim Korejcima za pravoslavlje. U doba između 1910. i 1917. dva puta je posjetio manastir sv. Sergija kod Petrograda. Inače je iz Vladivostoka poduzeo mnoga putovanja po Koreji.

Uto dođe kobna godina 1914. i osudna godina 1917., kad su u Rusiji svu vlast preuzeli Boljševici. Arhimandrit Nikolaj se nalazio tada baš na Kamčatki, gdje je zastupao Nestora, koji je otputovao u Moskvu na sinodu.

Ruska je crkva izgubila jedinstvo, baštinjeno od careva, pa se izgubila u nutarnjem metežu.

Boljševički progoni dokrajčiše ono, što je započela slaboća, koja oduvijek leži u Raskolu. I na skrajnjem istoku, u Kamčatki, osjetio se fanatizam boljševika. Arhimandrit bude prisiljen pobjeći, pa se god. 1923. vratio u Vladivostok. Odande pobjegne u Charbin u Mandžuriju, a odande ode sa 2 pravoslavna svećenika god. 1924. u Kinu.

Ovdje nastane preokret u duši ovoga ruskoga prelata. Već na svojim misionskim putovima upoznao se o. Nikolaj s katoličkim svećenicima i sklopio s njima prijateljstvo. Ovo poznanstvo i razgovori s katoličkim svećenicima uzbudiše u njegovu srcu sklonost k rimokatoličkoj Crkvi. On je bio doduše odgojen u strogo pravoslavnom duhu, pa je svetom sinodu zdušno služio. No sada se svojim opažanjem, svojim razmišljanjem, čitanjem knjiga i izravnim informacijama uvjerio, da samo Rim posjeduje apostolsko nasljedstvo. Preokret se zbude dosta naglo. Arhimandrit otputuje u Peking, predstavi se rimskom apostolskom delegatu i njemu u ruke ispovjedi sveto ujedinjenje, te bude primljen u Crkvu.

O. Nikolaj izjavio je pred prijateljem pisca ovih vijesti, da su mnogi pravoslavni svećenici pa i sami biskupi uvjereni o tom, da je rimska crkva prava crkva Kristova. Samo veze obiteljskih predaja i ljudski strah čine, te ne prijeđu. Najmanje 40 ruskih sljedbi tvrde, da su službeni predstavnici ruskog pravoslavlja. Vladivostok i Charbin imadu samo četiri sebi protivne pravoslavne crkve. Šanghaj imade još dvije.

Nakon prelaza u katoličku Crkvu imade o. Nikolaj samo jednu želju, da ostatak svoga života sprovede u molitvu i u samoći franjevačkog samostana u Tsinanfu u Šantungu. Ali apostolski delegat Msgr. Constantini prisili ga, da preuzme misionski posao među Rusima u Šanghaju. Tako dođe on god. 1928. onamo i započe kao starac od 60 godina još jednom misionski rad, ovaj puta kao apostol prave Crkve, Crkve rimokatoličke. Njegov je rad blagoslovljen. Pomalo skupio je 30 katoličkih Rusa u Šanghaju. Danas broji njegovo stado već 150 sjedinjenih Rusa.

Nažalost njegov rad radi pomanjkanja sredstava ide sporo. Nema crkve, nema škole, ni pravoga stana. Jedna ruska ortodoksna milionarka se ponudila, da će mu sagraditi crkvu i rezidencu, ako se opet vrati k raskolnoj pravoslavnoj crkvi. Njegov je odgovor bio odrješiti vojnički „ne". U apostolskom siromaštvu je starac arhivar sam svoj kuhar, sam si privrijeđuje sredstva za život i žrtvuje sve velikomu djelu svomu, obraćenju 16.000 Rusa u Šanghaju. Arhimandrit osjeća doduše već teret godina, ali ipak stvara velika djela, kao da je mladić. On bi tako rado, da prije svoje smrti može primiti još 500 obraćenika u katoličku crkvu. Molimo se u „Apostolatu sv. Ćirila i Metodija" za uspjeh ovog apostola Božjeg. A pomislimo i na to, ne bi li smo skupili štogod darova, da o. Nikolaj može za svoje stado sagraditi crkvicu ili školu... Svoj obol u tu svrhu možemo poslati „Apostolatu sv. Ćirila i Metodija".

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

RUMUNJSKA.

Pokret za sveto sjedinjenje u Besarabiji. Tomu je pokretu na čelu stari pravoslavni svećenik o. Jeremija Cecan. Za širenje svoje misli izdaje on časopis „Naša unija". Taj časopis imade unatoč neprijatnim vremenima sve veći broj čitalaca. Prigodom pravoslavnih uskrsnih blagdana napisao je o. Jeremija u svom časopisu „Otvoreni list cijelom rumunjskomu episkopatu". Između drugoga kaže on u listu: „Vidim, da se mnogo naših svećenika i biskupa priklanja k sretnoj misli, da se cijela sveta crkva sjedini pod jednim najvišim, vidljivim autoritetom. Ali nitko nema toliko odvažnosti i energije, da se prihvati inicijative za ovo nedostižno djelo". Protiv velike pogibli od bojovnog ateizma i satanizma, mora cio kršćanski svijet stvoriti zajedničku čvrstu frontu. Sve se kršćanske snage imadu okupiti oko jedne neslomive pećine i kule, a ta je samo Rim! Rim, okružen sa 100 milijuna disciplinovanih i vjernih katolika. Ne treba da se bojimo papinoga primata. Danas, kad se djeca sotonina kupe oko jednog vođe, koji će ubrzo postati „Čovjek grijeha" — antikrist — ne treba da se u kršćanskom svijetu bojimo jednog vidljivog vođe svih vjernika, koji će biti simbolom našega jedinstva i naše snage. „U ovom tako velikom času pustit ćemo na stranu sve ambicije i sva pitanja od manjeg značenja. Pustimo vodstvo najsilnijemu i najjačemu."

Zaista divnih misli sa strane jednog pravoslavnog svećenika. Te misli treba da napune članove „Apostolata" oduševljenjem gledajući, kako su i drugi zauzeti za iste ideale!

RUSIJA

Sovjeti prodaju knjižnice. Dok druge države nastoje da sačuvaju i potpune stare knjižnice, prodala je sovjetska vlada veliki dio bogoslovske knjižnice bivšeg „Svetog sinoda" njemačkom sveučilištu u Erlangenu. Prodana djela bit će u najkraće vrijeme prevezena iz Petrograda u Njemačku. I preostali dio bit će doskora njemačkim vlasništvom. Dobro i tako. Barem će ovako u tuđini biti spašena biblioteka za znanstveni studij.

Svetište Majke Božje Lurdske - Zagreb

Milodari za gradnju Hrvatskog Zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske

PRIGODNI DOPRINOSI IZ POKRAJINE:

— **Josipdol**: Božičević Jure i Kate (u zahvalu) 130. — **Irig**: Mrkonić A. 10, Kazalić R. i M. 10, Krvarić J. 5. — **Jezerane**: Geršag M. 50. — **Kaštei Stari**: Vicić I. 25, Damjan Katalinić i braća 100. — **Kašina**: Lorger R. 10. — **Kakanj**: Jurišić J. 10. — **Karlovac**: Straka Marijana 20, Artnik Marija 10, Jakić Katica 20, Hohnjec Katica 10, Trost Đuro 10, Suhin Olga 20, Fišer Dragica 5. — **Koprivniea**: Medvarić T. 20. — **Kostajnica**: Froelich A. 10 (za srpanj). — **Kostrena** (Bakar): Pezelj P. 10, Mihletić F. 20. — **Kranjska Gora**: Subašić M. 20. — **Ksavarsko**: Klepac A. 10. — **Lipovljani**: Posinovec V. 10. — **Livno**: Sestre Milosrdnice, škola 10. — **Lovinac**: Tomljenović M. 50 (u zahvalu). — **Mala Subotica**: Kovačić Franjo 5. — **Molat**: Radeljić A. 10, Baričev V. 10, Lovrović A. 10. — **Mraclin**: Galeković Bara 20. — **Metković**: Vukša M. 30. — **Močići**: Gjurović L. 5. — **Morović**: Okrugić M. 10. — **Nedelišće**: Kodela M. 5 (za srpanj). — **Nerežišće**: Vlč. Sabioncello Ovo Nikola 20. — **Novi**: Dasović Danica 40. — **Novigrad Podravski**: Vizvari Stjepan 200 (za srpanj i kolovoz). — **Novi Sad**: Č. Sestre sv. Križa, drž. bolnica zarazno odijeljenje 55. — **Novigrad na Odri**: Erdeljac Sl. 20, Erdeljac A. 10, Klepac A. 10. — **Novoseljani**: N. N. 20. — **Omišalj**: Lesica A. i Lj. 40. — Grego I. 20, Kraljić J. 50. — **Pakrac**: ČČ. Sestre Sv. Križa 25. — **Perkovci**: Fumarić K. 16. — **Pitomača**: Lončar V. 20. — **Plaški** (Lika): Anić I. 20. — **Plavno**: Sivoš S. 10 (za srpanj). — **Privlaka** (Srijem): Plavšić ud. M. 60. — **Podgorač**: Berks M. 10. — **Požega** (slavonska): Rukavina Pero 20, Luketić Josip 20, Rajković Mato 20 (mjesečno). — **Pleternica**: Fuiš Terezija 10 (za lipanj i srpanj), Švarc J. 2, Friš Stj. 5, Tedeško B. 10. — **Podgajci**: Adamović A. 10. — **Polje** (Dobrinj): Poljanski A. 15. — **Propuć**: Sušanj M. 10. — **Prelog**: Škoda Kl. 100. — **Prilišće**: Sestr ć-Dean A. 5.50. — **Rab**: Bakota A. 100. — **Rateče**: Jegorov E. — **Risan**: Kollenz F. 15. — **Ruma**: Bančov K. 20. — **Ruska parokija** (Kucura): Obadić M. 100. — **Ruski Krstur**: Hranilović Z. 20. — **Samobor**: Čeč Cecilija 10, Link ud. Jelena 50 (u zahvalu). — **Sarajevo**: Presv. Hadrović Stjepan 50, Čepelj Ivan 10, Žesta Ela 20, Medvešček Mihajlo 20, Karažič Marija 35, Novaković Milica 20 (srpanj i kolovoz), Martinčević Rudolf 10. — **Selnik**: Kain J. 50, Vugrin J. 30. — **Semeljci**: Pakaci Lucić I. 10. — **Senj**: Golik A. 50, „Svečar" 10, Internat „Palestra" 100. — **Sesvete**: (požeške): Galeta J. 20. — **Sibinj**: Šneperger M. 10. — **Silba**: Matulina P. 10. — **Sušak**: Glavan Magda 30 (u zahvalu). — **Sisak**: Uzelac Roza 25. — **Srpske Moravice**: Senfner I. 10. — **Slavonska Požega**: Rajković Mato 20 (za srpanj). — **Starčevo**: Stipetić N. 10. — **Sv. Marija**: R. D. 30. — **Studena** (Teslić): Prpić M. 20. — **Sušak**: Bukovec Ana 10, Fadiga Marija 50. — **Subotica**: Kujundžić M. 25. — **Sv. Jakov Šiljevica**: Krpan A. 10. — **Staro Petrovo Selo**: Pacovski V. 20. — **Strožinci**: Franić M. 10. — **Štitar**: Kalenić E. 5. — **Škrljevo**: Pavešić K. 20. — **Travnik**: Zec Cesareja 40. — **Trnovec**: Panić K. 16. — **Uljanik**: M. V. 10 (u zahvalu). — **Vareš**: Mrljić M. 20, Pavić P. 100. — **Varaždin**: Šmit Marija 50, Zemljak Marija 50 (u zahvalu), KJagatić Katarina i Zora 30, Čvik Cecilija 30, Mlinarić Ljuboslava 10, Šaruha Ruža 10 (obe u zahvalu), Kučer Ana (mjesečno) 70. — **Veli Rat**: (Dugi Otok): Crvarić A. 10, Maletić M. 10, Mlakar Hermina 20. — **Velika Gorica**: Klafurić T. 10, Demerec Lj. 40 (za srpanj i kolovoz). — **Visočani**: (kod Stona): Sender M. 13. — **Vinkovci**: Masni Ivan 10. — **Vukovar**: Ris Katica 10, Klinovski Julijana 50. — **Vukovje**: Bezuk M. 10. — **Zenica**: Šumiga M. 10, Jurić A. 100. — **Zemun**: Mihelčić Hilda 10. — **Zrinjski Topolovac**: Blažeković St. 7.

MJESEČNI IZ POKRAJINE:

Babinac: Nemet F. 36 za 3 mjeseca. — **Berak**: Wilhelm L. 25. — **Brod na Savi**: Tunuković L. i R. 10. — **Cerje Tužno**: Mihalić A. 10 (rujan). — **Đurđevac**: Kovačić Nikola 100 (srpanj). — **Gospić**: Bačić. — **Irig**: Karalo R. i M. 10, (srpanj), 10 (kolovoz), Krvarić J. 5 (srpanj), Repinc T. 2 (Kadanovci). — **Jastrebarsko**: Brestić A. 10. — **Karlobag**: Bačić Marija 10 (rujan), 10 (listopad). — **Kloštar**: Rujnić P. 20. — **Kostajnica**: Fröhlich A. 10 (srpanj), 10 (kolovoz). — **Nedelišće**: Kodela M. 5 (srpanj), 5 (kolovoz), 5 (rujan). — **Novigrad Podravski**: Vizvari Stjepan 100 (srpanj), isti 100 (kolovoz), Nikšić Stjepan 10. — **Plavno**: Sivoš S. 10. (srpanj). — **Pleternica**: Friš T. 10, Friš S. 5, Svarc J. 2. — **Požega (Slav.)**: Rajković Mato 20 (srpanj), 20 (kolovoz), 20 (rujan). — **Ratkovime**: Sivoš Silvija 10 (za kolovoz), 10 (rujan), 10 (listopad). — **Sarajevo**: Novaković Milica 20. — **Sela (kod Siska)**: Jurina K. 20 (za 4 mjeseca). — **Šemovec**: Dukarić M. 10 (srpanj) 10 (kolovoz, 10 (rujan). — **Stari**: Vicić Ivanka 25. — **Travnik**: Zec Cesarija 40 (kolovoz), 40 (rujan). — **Varaždin**: Kćer Anka 30. — **Velika Gorica**: Demerec Lj. 20 (srpanj), 20 (kolovoz), 20 (rujan), Leber P. 10, Lesić O. 10, Totjh A. 10. — **Zemun**: Mihelčić Hilda 10 (kolovoz), 10 (rujan), Leber Barica 5 (kolovoz). — **Zenica**: Šumiga M. 10 (srpanj), 10 (kolovoz), 10 (rujan). — **Alipašin Most**: Karačić Marija 35. — **Bebrina**: Didović F. 20. — **Bjelovar**: Gašpar Marija 10, Pintarić Martin 20. — **Beograd**: Dernier Oktavija 90 (rođena veljače 1858. kad se je u Lurdu Majka Božja ukazala). Živković Amalija 10, ČČ. Sestre Milosrdnice Franc. Jug. Bolnica 70. — **Cerje Tužno**: Švagel E. i djeca 20. — **Cetinje**: Barabaš Tinka 20. — **Crnac**: Herjavec E. 10. — **Čajkovci**: Novaković S. 10, ista 30. — **Čilipi**: Đurovića L. 5. — **Deliblato**: Matanović A. 10. — **Delnice**: Majnarić M. 20. — **Đakovo**: Ripp Katica 30 (u zahvalu). — **Đelekovac**: Čižmak K. 15. — **Črešnjevo**: Barila F. 10. — **Čabar**: Carnelutti I. 15 (zahvalu). — **Brinje**: Babić M. 20. — **Breznodolu**: Kunštek F. 10. — **Dubrovnik**: Lazaneo Ivo 15. — **Brod (Slavonski)**: Pechter Antica 10 (u zahvalu). — **Ferdinandovac**: Pajnić I. 50. — **Gabela**: Soldo T. 10. — **Glina**: Puk Ljubica 50. — **Godinjak**: Pacovski F. 20. — **Golnik**: Jović Olga 100. — **Gomirje**: Boić R. 30. — **Gradište**: Čolakovac F. 15. — **Indija**: Henheu S. 15. — **Ivanska (kod Bjelovara)**: Jahudka J. 100. — **Jezerane**: Geršag M. 50. — **Josipdol**: Turkalj Franjo 50, isti 150. — **Kakanj**: Jurišić I. 10. — **Karlovac**: Straha Marijana 20, Artnik Marija 10, Jakić Katica 20, Hohnjec Katica 10, Trost Đuro 10, Fišer D. 5. — **Kosančić**: Hranilović Zora 10. — **Kašina**: Sorger R. 10. — **Klenovnica**: Krpan L. 15. — **Kostajnica**: Frohlich A. 10. — **Kraljevičino (Banatsko)**: Jegorov E. 10. — **Kostrena**: Pezelj P. 10. Mihletić P. 20. — **Kravarsko**: Klepac A. 10. — **Kutina**: Jurina J. 17. — **Koprivnica**: Kvakarić Stj. 25. — **Kranjska Gora**: Subašić M. 20. — **Kloštar**: Rujnić P. 20. — **Kup-**

jak: Grgurić B. 5. — **Samobor:** Dr. Đ. Leušić 50, Obitelj Doljanski 20, Bahovec M. 20, Lang K. 20. — **Po Din 5:** Abramović I., Jurinjak A., Mihalinac A., Barbić J., Kleščić, Horvat V., Vugrinec M., Citarović E., Šesta M., Vagner, Magdić J., Lesjak Đ., Č. Sestre Maloga Isusa, Mavrić A., Filipac J. — **Po Din 10:** Juranović B., Brenošek I., Perše J., Cizil A., Wiesmacht, Tadijević M., Čeč M., Tešma M., Jelinek M., M. T., Mogut M., Marmaroš A., Obitelj Vagner, Urli D., Falčić F., Stančić F., Presečki M., Jurinić Z., Tonšetić A., Dulčić A., Šepetić J., Sumec A., Šoštar Vladimir 5, Bahovec Marko 10, Dr Stjepan Orešković 10, Suljuk Hermina 10, Juratović Fanika 10, Ivelić Mate 10, Čovčić Anka 10, Jordanović Anka 10, Dr Milan Vrbanić 10, Z. Ž. 10, Tomšić Ivan 10, Jušić Anica 5, Tkalčić 5, Raizer Milivoj 5, Peška Emilija 5, Šoštarić Ljucbia 5, Mihelić Ana 5, Kleščić Julika 5, Mogut dr Vladimir 5, Bagadur Fanika 5, Urbas Marija 5, Juratović Fanika 5, Klofutar Hanja 5, Frelić Ferdinand 5, Spigelski Gvido, Hočevar Milan.

OBAVIJESTI SVETIŠTA:

LURDSKA VODA. Primili smo novu pošiljku vode. U pokrajinu je šaljemo poštom u drvenim kutijicama, koje sadržavaju staklenu flašicu od 50 gr.

MJESEČNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA. Radi pomanjkanja prostora nismo mogli objelodaniti imena mjesečnih doprinosnika iz Zagreba. To ćemo postepeno izvršiti u narednim brojevima.

POVJERENICI. Najnovije doznake naših povjerenika i povjerenica sa odnosnim popisima doprinosnika objelodanit ćemo u narednom broju.

Povjerenicima i svima doprinosnicima u Zagrebu i u pokrajini te svima koji i u molitvama preporučuju izgradnju Marijina Svetišta od uprave Svetišta najtoplija hvala, a od Majke Božje Lurdske obilna plata. Svi su dionici svetih Misa i ostalih molitava koje se u Svetištu izgovaraju za sve dobročinitelje i za njihove mrtve.

PREPORUČUJU SE U MOLITVE:

Lovinac: Tomljenović Milica. — **Zagreb:** Markotić Vjekoslava. — **Jastrebarsko:** Brestić Albrecht. — **Oriovac:** Rukavina Milan i obitelj. — **Youngstown:** Obitelj Ropar Ruže. — **Zagreb:** Knežić Ruža, namještenje za sina. — **Zagreb:** Cerovski Ljubica. — **Split:** Setina Fani. — **Karlovac:** Suhin Olga. — **Carevdar:** Zerec Franjo. — **Podgajci:** Adamović Ana. — **Sušak:** Glavan Magda. — **Kostrena:** Mihletić Francika. — **Zagreb:** Herceg Terezija i kći.

ZAHVALNICE MAJCI BOŽJOJ LURDSKOJ.

Molimo da primite priloženi dar za Svetište u zahvalu Majci Božjoj Lurdskoj, svetoj Obitelji, sv. Antunu, božanskom Srcu Isusovu i prečistom Srcu Marijinu za sve darove njihove.

Oriovac, 3. rujna 1934.

Rukavina Milan i Magdalena.

*

Dar za Svetište šaljem u čast Majci Božjoj Lurdskoj u ime zahvale što me je od očite nesreće očuvala. Njezinoj se zaštiti i dalje preporučam.

Subotica. **Kujundžić Klara.**

*

Molila sam Majku Božju Lurdsku za zdravlje moje kćeri, unuke i sebe. Hvala Majci Božjoj Lurdskoj sve troje smo ozdravili. Stoga javno zahvaljujem.

Raić, 29. kolovoza 1934. **Kuzminović Bara.**

*

Šaljem dar za izgradnju Svetišta, jer sam dobila olakšanje u svojim bolima, koje mi je olakšanje Majka Božja Lurdska isprosila od presv. Trojstva.

Orolik, 16. rujna 1934. **Majnarić Agneza.**

JERONIMSKI VJESNIK

DOLAZE NOVE JERONIMSKE KNJIGE. Odmah za ovim brojem „Naše Gospe Lurdske" počet će stizati u naša sela i gradove i nove knjige, što ih je Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima ove jeseni izdalo za svoje članove. Neka već sada svatko, tko je jeronimski član, ode svom župniku, da se što prije pobrine za knjige. Tko to prije učini, prije će ih i dobiti. A kako su ovogodišnje nove knjige zaista vrlo lijepe, eto velike radosti svakom, tko ih bude imao.

Tko ne smogne više od **deset dinara**, taj može za tu svotu dobiti **tri knjige**, i to: kalendar „Danicu" za g. 1935., veliku pripovijest „Krvavi sabor križevački" od Majera i još jednu poučnu knjigu. Toliko štiva za pukih 10 dinara ne možeš nigdje drugdje dobiti, nego samo kod Društva sv. Jeronima.

Tko smogne **dvadeset dinara**, taj će dobiti **pet knjiga**: „Danicu", „Krvavi sabor", jednu poučnu knjigu, „Evanđelist" (treći dio) od nadbiskupa Šarića i vrlo korisnu knjigu „Zdravlje sela" od Babića. Sve su to vrijedne knjige osobito za one, koji živu na selu. Pa tkogod iole može, neka ne propusti, da uzme tih pet redovitih knjiga.

Kako ima već i načitanijih i dobrog štiva veoma željnih jeronimskih članova, koji više čitaju, evo i ove godine **devet knjiga za 40 dinara**: to su ponajprije onih spomenutih pet redovnih knjiga i k tomu još pripovijest „Pod čađavim krovom" od Grmovića, „Temelji kršćanskog života" od Blaževića, „Hrvatski preporod u Dalmaciji" od Horvata i „Domaćica u kuhinji" od Marije Cezner.

Eto to su knjige, koje nam sada dolaze. To je štivo za hrvatske kuće za ovu jesen i zimu. To su knjige, koje svaki Hrvat katolik treba da ima. Tko se bude ispričavao, da nema novaca, taj sam sebe vara. I najsiromašniji može i mora naći nešto i za hranu svoje duše, kao i za kruh. A knjige i dobro štivo — to je hrana za duše. Mislite uvijek na to i smoći ćete — ako ne danas, ono sutra ili drugi mjesec — koliko trebate i za jeronimske knjige.

„KAD ĆE BITI PROPAST SVIJETA?" zove se knjižica po dinar, koja je prošlog mjeseca izašla a koju je napisao dr Franjo Grundler. Svuda je primljena s velikim zanimanjem. I doista je to najzanimljivija knjižica po dinar, što je do sad izdana. Tko je još nema, neka se požuri, da si je nabavi.

„CRVENO SELO" zove se knjižica po dinar, koja izlazi sredinom ovog mjeseca i koju je napisao dr Velimir Deželić. U njoj ćete čitati o najvećem današnjem neprijatelju sela, koji ide za uništenjem seljaka. Ne propustite, a da ne nabavite tu krasno napisanu i danas tako važnu knjižicu.

DAROVI ZA JERUSALEMSKI OLTAR KRALJICE HRVATA bit će objavljeni u budućem broju, jer u ovom nema prostora. Tkogod daruje bar 10 dinara, dobiva na spomen cvijet iz Svete Zemlje blagoslovljen na grobu Isusovu.

Čitajte i širite „Našu Gospu Lurdsku"!